

การศึกษาการจัดการชั้นเรียนของผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

เทศบาลเมืองเขลางค์นคร จังหวัดลำปาง

A Study on Childcare Takers' Classroom Management at Child Development Centres under Khelang Nakorn Municipality Supervision, Lampang Province

อรัทัย เลาหลงกรณ์

สาขาวิชาการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

ผู้แต่งหลัก อีเมล : orat06@yahoo.co.th

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการชั้นเรียนของผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลเมือง เขลางค์นคร จังหวัดลำปาง ใน 5 ด้าน คือ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้านการใช้สื่อ การเรียนรู้ ด้านการจัดการเพื่อความต่อเนื่อง และด้านการจัดการกับความขัดแย้งประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้ดูแลเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลเมืองเขลางค์นคร จังหวัดลำปางจำนวน 28 คนจาก 11 ศูนย์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติการจัดการชั้นเรียนของผู้ดูแลเด็กใน 5 ด้าน โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลเมืองเขลางค์นคร จังหวัดลำปาง มีการจัดการชั้นเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าผู้ดูแลเด็กมีการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนในระดับดี 4 ด้านเรียงตามลำดับคือ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้านการจัดการกับความขัดแย้ง และด้านการจัดการเพื่อความต่อเนื่อง ระดับปานกลาง คือด้านการใช้สื่อการเรียนรู้

คำสำคัญ : การจัดการชั้นเรียน ผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

Abstract

The purpose of this research was to study childcare takers' classroom management practice at child development centres under Khelang Nakorn municipality supervision in Lampang province focusing on childcare classroom management practice; the environmental management, the experiential support management, the learning material management, the continuity management and the conflict management. The data collected from 28 childcare takers working at 11 child development centres under Khelang Nakorn municipality supervision by using questionnaires. Each questionnaire was separated into 2 parts; the general information and the child caretakers' classroom management practice. Mean, percentage and standard deviation were used in the data analysis.

The findings revealed as following: the overall childcare takers' classroom management practice was at good level. Focusing on each practice, the environmental management, the experiential support management, the conflict management, and the continuity management were at good level respectively. However, the learning material management was at moderate level.

Keywords : classroom management, childcare takers, child development centre

บทนำ

การศึกษาปฐมวัย เป็นการศึกษาเบื้องต้นที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการและการเจริญเติบโตของชีวิตในอนาคตของเด็ก เด็กจึงควรได้รับการส่งเสริมการอบรมเลี้ยงดู และจัดประสบการณ์ต่างๆ ให้เหมาะสมกับวัย โดยเฉพาะการศึกษาที่จัดในรูปแบบอนุบาล ครูผู้สอนต้องสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการและการพัฒนาการของเด็ก เด็กปฐมวัยจึงเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักที่สมควรได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างเหมาะสมทุกด้านเพราะเด็กในวัยนี้มีพัฒนาการที่รวดเร็ว หากไม่ได้รับการเอาใจใส่เมื่อพ้นวัยนี้ไปแล้ว เด็กจะเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ด้วยความยากลำบาก ในบางโอกาสอาจไม่สามารถเรียนรู้ได้อีกเลย ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยจึงมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครู ซึ่งทำหน้าที่เป็นหลักในการกระตุ้นความคิดของเด็ก ครูจำเป็นต้องมีความเข้าใจในการจัดการชั้นเรียน เพราะการจัดการชั้นเรียนคือ ทุกสิ่งทุกอย่างที่ครูกคิด วางแผนปฏิบัติซึ่งทำให้เกิดสภาพแวดล้อมที่มีระบบและส่งเสริมการเรียนรู้ การวางแผนและการจัดการกิจวัตรประจำวันและกระบวนการทำงาน ระบบสำหรับการดูแลพฤติกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้น ล้วนแต่เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการ เนื่องจากจะนำไปสู่การส่งเสริมเป้าหมายของการจัดการชั้นเรียน (จิระพันธุ์ พูลพัฒน์, 2548 : 6)

ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่สุดในการจัดการชั้นเรียน ครูจึงจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการมีทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อช่วยพัฒนาเด็กได้อย่างเต็มที่ตามศักยภาพ ครูจึงเป็นผู้สอน ผู้จัดการ ผู้สร้างสรรค์กิจกรรมและวิธีการต่างๆ เพื่อให้เด็กมีคุณลักษณะที่เหมาะสม บทบาทของครูในชั้นเรียนที่สำคัญมี 2 ส่วน คือ การจัดการเรียนการสอนและการจัดการในชั้นเรียน การจัดการเรียนการสอนมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ส่วนการจัดการในชั้นเรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียน ช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดี มีประสิทธิภาพสูง สนับสนุนส่งเสริมให้เกิดความพร้อมที่จะร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน หากครูมีวิธีการจัดการในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ปราณี สาระจิตต์, 2537: 3-10) ดังนั้นการบริหารจัดการชั้นเรียนและการเรียนการสอนจึงเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กัน การบริหารจัดการชั้นเรียนไม่ใช่จุดหมายปลายทาง แต่เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของบทบาทความเป็นผู้นำของครู ดังนั้นการบริหารจัดการชั้นเรียนจึงไม่สามารถแยกจากหน้าที่การสอนได้

การพัฒนาเด็กปฐมวัยให้ประสบความสำเร็จครูจะต้องมีความสามารถในการจัดห้องเรียนและการจัดการชั้นเรียนสำหรับเด็กเพราะการจัดการชั้นเรียนมีผลกระทบโดยตรงต่อพฤติกรรมของเด็กที่แสดงออกมาจากการจัดการชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้นสภาพที่จะพบได้ก็คือเด็กจะให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆ พฤติกรรมที่รบกวนและไม่เหมาะสมจะพบน้อยมากหรือไม่พบเลย ทำให้ใช้เวลาในการเรียนการสอนได้คุ้มค่าซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนของนักเรียนเพราะเด็กจะเรียนรู้ได้ดีในสภาพแวดล้อมที่มีการจัดการไว้อย่างดีมีระบบระเบียบสะอาดมีความปลอดภัยทั้งทางกาย และจิตใจ (จิระพันธุ์ พูลพัฒน์, 2548 : 8)

การจัดการชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพครูต้องมีวิสัยทัศน์มองเห็นบรรยากาศในห้องเรียนตามแบบที่ต้องการจะพัฒนาให้เกิดขึ้น เป็นการตั้งเป้าหมายในระยะยาวและระยะสั้นเพื่อเด็กทั้งกลุ่มและรายบุคคลไว้เพื่อความสำเร็จ บรรลุเป้าหมายตามที่คาดไว้ (อุทุมพร พรายอินทร์, 2542:52) ซึ่งสอดคล้องกับ พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2545:5-6) ที่กล่าวว่าบรรยากาศสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ ห้องเรียน เป็นบรรยากาศทางกายภาพ ซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญที่ช่วยส่งเสริม สนับสนุนให้การเรียนมีประสิทธิภาพซึ่งห้องเรียนมีสีสันทันดูและเหมาะสม อากาศถ่ายเทได้ดีและมีขนาดกว้างเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน ตลอดจนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยมีความพร้อมต่อการสอนในแต่ละครั้งช่วยให้มีความเหมาะสมต่อการสอนวิธีต่างๆ และสอดคล้องกับ ชาญชัย อาจินสมาจาร (2544: 43) ที่กล่าวว่า บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ที่นักเรียนและครูทำงาน มีปฏิสัมพันธ์ นักเรียนเรียนได้ดีที่สุดในบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่บำรุงร่างกาย จิตใจ รวมถึงเครื่องอำนวยความสะดวกทางกายภาพและการจัดกลุ่ม (group organization) การสื่อความหมายระหว่างบุคคลและการจัดการชั้นเรียน ยังครอบคลุมไปถึงการบริหารและการสอน ตลอดจนวิธีการสอนที่ใช้ส่งเสริม และการแสดงออกของนักเรียน

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ โดยเป็นโอกาสให้เด็กทุกคนได้ มีส่วนร่วมมากที่สุดทั้งมีส่วนร่วมในการคิด ในการกระทำเมื่อลงมือปฏิบัติ ได้สืบค้น สำรวจ ตลอดจนตอบสนองความสนใจ

ความสามารถ และความถนัดของเด็ก เช่นเดียวกับที่ กุลยา ตันติผลาชีวะ (2551: 61-65) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดประสบการณ์ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี มีลักษณะสำคัญคือ เป็นกิจกรรมที่เด็กทุกคนมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นกิจกรรมเรียนรู้แบบคิดและลงมือปฏิบัติ (active learning) เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการแบบองค์รวมไม่แยกส่วนและต้องตอบสนองความต้องการของเด็ก ตลอด จนพัฒนากระบวนการคิด ตรงกับความสนใจของเด็ก และมีความหลากหลายโดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องผ่อนคลายและสนุกสนาน

เด็กปฐมวัยเป็นวัยของการสร้างเสริมพัฒนาการเด็กได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งการเรียนรู้ของเด็กต้อง เป็นการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง โดยฝึกการใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 สื่อการเรียนรู้จึงเป็นเครื่องมือสำหรับช่วยเสริมสร้าง การเรียนรู้ให้กับเด็ก ซึ่งอาจจะเป็นวัสดุ อุปกรณ์ ตลอดจนวิธีการต่างๆ ดังนั้นผู้สอนระดับปฐมวัยควรนำสื่อและแหล่งเรียน รู้อย่างหลากหลายที่มีอยู่ในท้องถิ่น ชุมชน มาใช้เป็นประโยชน์สำหรับการพัฒนาเด็ก ในการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อการเรียน รู้จึงเป็นการจัดลักษณะทางกายภาพทั้งภายในภายนอกห้องเรียนรวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ที่ส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้เป็นตัวแปรสำคัญที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (พิมพันธ์ เดชะคุปต์ , 2545: 5) นอกจากนั้น การจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้มีความเป็นระเบียบ เรียบร้อย มีความ สะอาด จะส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนสะดวกขึ้นทำให้เกิดความสบายใจ

การจัดการความต่อเนื่อง เป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้เด็กเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนและร่วมกิจกรรมต่างๆ ในการจัดการชั้นเรียนความต่อเนื่องของกิจกรรมต่างๆมีส่วนสำคัญต่อการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วยเทคนิควิธีต่างๆที่นำมาใช้ สร้างความต่อเนื่องในการทำกิจกรรมและการใช้เวลา ตลอดจนวิธีการเตรียมเด็กหรือผู้เรียนไปสู่กิจกรรมอื่น ซึ่งจะช่วยให้เด็ก มีพฤติกรรมดีและร่วมกิจกรรมโดยไม่เคร่งเครียด เบื่อหน่าย อย่างไรก็ตาม การสร้างบรรยากาศแห่งการมีสัมพันธภาพที่ ดี ตลอดจนสร้างบรรยากาศแห่งความร่วมมือร่วมใจโดยจัดกิจกรรมให้เด็กเกิดปฏิสัมพันธ์กับแม่ ครูหรือผู้สอนมีหน้าที่ในการ กระตุ้นให้เด็กปฏิบัติต่อกันด้วยดี ไม่มีการทะเลาะเบาะแว้ง ทำหน้าที่ลดความขัดแย้งที่เกิดขึ้น และต้องเป็นแบบอย่างที่ดีของ การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี การจัดการความขัดแย้งมีส่วนสำคัญต่อความสำเร็จของการจัดการชั้นเรียนของครู

การจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลเมืองเขลางค์นคร จังหวัดลำปาง เป็นการจัดการศึกษาให้แก่ เด็กปฐมวัยอายุ 1 ปีครึ่ง ถึง 3 ปี โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมพัฒนาการเด็กให้เต็มศักยภาพ โดยสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็ก พัฒนาสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ตลอดจนได้กำหนดนโยบายในการจัดการศึกษาว่า เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและ ศักยภาพคนในท้องถิ่น ผู้ดูแลเด็กต้องมีความรู้ ความเข้าใจและมีทักษะวิธีการอบรมเลี้ยงดู และสร้างสิ่งแวดล้อม หรือจัด ประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยอย่างถูกต้อง เหมาะสม รวมทั้งมีความรู้และทักษะในการพัฒนาเด็กที่มีปัญหาด้านพฤติกรรม ด้านสติปัญญา และด้านการเรียนรู้ ให้มีคุณลักษณะที่สามารถบูรณาการวิถีชีวิตให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของ สังคมและประเทศชาติ

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการจัดการชั้นเรียนของผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลเมืองเขลางค์นคร จังหวัดลำปาง โดยศึกษาการจัดการชั้นเรียนใน 5 ด้าน คือ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ ด้านการจัดการเพื่อความต่อเนื่อง และด้านการจัดการกับความขัดแย้ง เพื่อให้ทราบถึงสภาพการจัดการชั้นเรียน ตลอดจนเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนา การจัดการชั้นเรียนให้มีประสิทธิภาพ และส่งผลให้เด็กปฐมวัยได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการจัดการชั้นเรียนของผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลเมืองเขลางค์นคร จังหวัดลำปาง ใน 5 ด้าน คือ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ ด้านการจัดการเพื่อความ ต่อเนื่อง และด้านการจัดการกับความขัดแย้ง

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ดูแลเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลเมืองเขลางค์นคร จังหวัดลำปาง จำนวน 28 คน จากศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจำนวน 11 ศูนย์

ตัวแปรที่ศึกษา

การจัดการชั้นเรียนของผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลเมืองเขลางค์นคร จังหวัดลำปาง 5 ด้านคือ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ ด้านการจัดการเพื่อความต่อเนื่อง และด้านการจัดการกับความขัดแย้ง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติการจัดการชั้นเรียนของผู้ดูแลเด็กใน 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้านการใช้สื่อ การเรียนรู้ ด้านการจัดการเพื่อความต่อเนื่อง และด้านการจัดการกับความขัดแย้ง และประเมินผลมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scales) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการชั้นเรียนระดับปฐมวัย โดยกำหนดขอบเขตออกเป็นด้านต่างๆ ต่อไปนี้ คือ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้านการใช้สื่อ การเรียนรู้ ด้านการจัดการเพื่อความต่อเนื่อง และด้านการจัดการกับความขัดแย้ง

2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของ ลิเคอร์ท (Likerts Scale) และสร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิด และให้ครอบคลุมขอบเขตการวิจัย

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (content validity) และนำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถาม ซึ่งได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00

4. ปรับปรุงการใช้ภาษาในแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

5. ตรวจสอบแบบสอบถามขั้นสุดท้าย และนำไปจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้เก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ด้วยตนเอง จากผู้ดูแลเด็ก สังกัดเทศบาลเมืองเขลางค์นคร จังหวัดลำปาง จำนวน 11 ศูนย์ คือ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านไร่นาน้อย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกาด ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านปากกล้วย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านพ่อน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านศรีหมวดเกล้า ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโทกหัวช้าง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบุญเกิด ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองห้า ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านวัดม่อนจำศีล ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านผาตลาด และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดกล้วยหลวง มีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง เสนอต่อนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเขลางค์นคร เพื่อขออนุญาตในการเก็บข้อมูล และนัดหมายวันเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามคืน 28 ฉบับ และเมื่อตรวจสอบแล้วเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ทั้ง 28 ฉบับ หรือคิดเป็นร้อยละ 100 และนำแบบสอบถามที่ได้รับ มาตรวจให้คะแนนและวิเคราะห์ผลการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกระทำกับข้อมูล ดังนี้

1. ตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และจัดหมวดหมู่ตามลักษณะตัวแปร
2. ตรวจสอบแบบสอบถาม ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ โดยคิดเป็นค่าร้อยละ
3. ตรวจสอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนที่ได้ระบุไว้
4. คำนวณหาค่าเฉลี่ย () ของแบบสอบถามตอนที่ 2 ของแต่ละคน และคำนวณค่าเฉลี่ยรวมของแบบสอบถามแต่ละองค์ประกอบเพื่อทราบระดับการปฏิบัติซึ่งกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นแต่ละข้อคำถามระดับหนึ่งเพียงระดับเดียว โดยเทียบกับเกณฑ์ประเมินค่าความคิดเห็นตามเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง การจัดการในชั้นเรียนอยู่ในระดับควรปรับปรุงอย่างยิ่ง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง การจัดการในชั้นเรียนอยู่ในระดับควรปรับปรุง

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง การจัดการในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง การจัดการในชั้นเรียนอยู่ในระดับดี

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง การจัดการในชั้นเรียนอยู่ในระดับดีมาก

5. คำนวณหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อทราบความกระจายของข้อมูลเป็นรายข้อ และรายด้าน

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1. สถานภาพของผู้ดูแลเด็ก พบว่าเมื่อจำแนกตามอายุ ผู้ดูแลเด็กส่วนใหญ่มีอายุ 41 ปีขึ้นไปจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาคือ อายุ 30-40 ปี จำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 35.71 และ อายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 จำแนกตามระดับการศึกษา ผู้ดูแลเด็กส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 รองลงมาคือ ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ผู้ดูแลเด็กส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 57.13 รองลงมาคือ 10 ปี ขึ้นไป จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 42.87 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนร้อยละของผู้ดูแลเด็ก จำแนกตามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัว

(N=28)

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	4	14.29
30-40 ปี	10	35.71
41 ปีขึ้นไป	14	50.00
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4	85.71
ปริญญาตรี	24	00.00
สูงกว่าปริญญาตรี	0	57.13
ประสบการณ์การทำงาน		
ต่ำกว่า 10 ปี	16	42.87
10 ปี ขึ้นไป	12	14.29

ตอนที่ 2. ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนระดับปฐมวัยของผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลเมือง เขตอำเภอ นคร จังหวัดลำปาง

2.1 การจัดการชั้นเรียนของผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลเมืองเขตอำเภอ นคร จังหวัดลำปาง จำแนกตาม ด้านต่าง ๆ พบว่าการจัดการชั้นเรียนของผู้ดูแลเด็ก ในภาพรวมมีการจัดการชั้นเรียน อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ผู้ดูแลเด็กมีการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนในระดับดี 4 ด้านและระดับปานกลาง 1 ด้าน สำหรับด้านที่มีการจัดการ ชั้นเรียนในระดับดี 4 ด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม รองลงมาคือด้านการ จัดประสบการณ์เรียนรู้ ด้านการจัดการกับความขัดแย้ง ด้านการจัดการเพื่อความต่อเนื่อง ส่วนด้านที่มีการจัดการชั้นเรียนใน ระดับปานกลาง คือด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการจัดการชั้นเรียนของผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาล เมืองเขตอำเภอ นคร จังหวัดลำปาง

การจัดการชั้นเรียนของผู้ดูแลเด็ก	μ	σ	แปลผล
1. ด้านการจัดสภาพแวดล้อม	3.71	0.79	ดี
2. ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้	3.16	0.77	ปานกลาง
3. ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้	3.64	0.88	ดี
4. ด้านการจัดการเพื่อความต่อเนื่อง	3.56	0.77	ดี
5. ด้านการจัดการกับความขัดแย้ง	3.60	0.84	ดี
เฉลี่ยรวม	3.53	0.84	ดี

2.2 การจัดการชั้นเรียนของผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลเมืองเขตอำเภอ นคร จังหวัดลำปาง ด้านการจัด สภาพแวดล้อม พบว่าผู้ดูแลเด็กมีการจัดการชั้นเรียนด้านสภาพแวดล้อม ในภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการจัดการชั้นเรียนด้านการจัดสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับดี 6 ข้อ และระดับปานกลาง 4 ข้อ สำหรับข้อที่มีการจัดการชั้น เรียนในระดับดีที่มีค่าเฉลี่ยสูงใน 3 อันดับแรกได้แก่ จัดให้มีพื้นที่ว่างสำหรับนั่งทำงานกับพื้น รองลงมาได้แก่ จัดให้ห้องเรียน สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอและอากาศถ่ายเทได้ดี มีการใช้ห้องเรียนอย่างเหมาะสมและมีการดูแล บำรุงรักษาเป็นอย่างดี สำหรับหัวข้อที่มีการจัดการชั้นเรียนด้านสภาพแวดล้อมในระดับปานกลางมี 4 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยคือ จัดบรรยากาศ ของห้องเรียนเป็นการตกแต่งที่มีผลงานของผู้ดูแลเด็กมากกว่าผลงานเด็กจัดพื้นที่ห้องเรียนแบ่งเป็นสัดส่วนสำหรับทำกิจกรรม ได้หลากหลายรูปแบบ จัดหาวัสดุจากท้องถิ่นในการจัดสภาพแวดล้อม และจัดบริเวณสำหรับที่เล่นน้ำ เล่นทราย พร้อม อุปกรณ์ให้เด็กได้เล่น ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของการจัดการชั้นเรียนของผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลเมืองเขตอำเภอ นคร จังหวัดลำปาง ด้านการจัดสภาพแวดล้อม

การจัดการด้านการจัดสภาพแวดล้อม	μ	σ	แปลผล
1.จัดพื้นที่ห้องเรียนแบ่งเป็นสัดส่วนสำหรับทำกิจกรรมได้หลากหลายรูปแบบ	3.36	0.73	ปานกลาง
2. จัดให้ห้องเรียนสะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ และอากาศถ่ายเทได้ดี	4.21	0.99	ดี
3. จัดให้มีของเล่น และของใช้มีขนาดเหมาะสม	3.89	0.79	ดี
4. จัดให้มีพื้นที่ว่างสำหรับนั่งทำงานกับพื้น	4.32	0.94	ดี
5.จัดให้มีพื้นที่สำหรับเก็บอุปกรณ์ของครูหรือผู้เลี้ยงดูเด็กและของเด็ก อย่างชัดเจน	3.85	0.7	ดี
6. จัดหาวัสดุจากท้องถิ่นในการจัดสภาพแวดล้อม	3.28	0.60	ปานกลาง
7.จัดเก็บของเล่นหรืออุปกรณ์อยู่ในที่เด็กเอื้อมหยิบได้ถึงและนำมาเล่นและเก็บเองได้	3.93	0.94	ดี
8.จัดบรรยากาศของห้องเรียนเป็นการตกแต่งที่มีผลงานของเด็กมากกว่าผลงานผู้ดูแลเด็ก	3.39	0.63	ปานกลาง
9. จัดบริเวณสำหรับที่เล่นน้ำ เล่นทราย พร้อมอุปกรณ์ให้เด็กได้เล่น	2.71	0.90	ปานกลาง
10.มีการใช้ห้องเรียนอย่างเหมาะสม และมีการดูแล บำรุงรักษาเป็นอย่างดี	4.12	0.69	ดี
เฉลี่ยรวม	3.71	0.79	ดี

2.3 การจัดการชั้นเรียนของผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลเมืองเขลางค์นคร จังหวัดลำปาง ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ พบว่าผู้ดูแลเด็กมีการจัดการชั้นเรียนด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า มีการจัดการด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ อยู่ในระดับดี 3 ข้อ และระดับปานกลาง 7 ข้อ สำหรับข้อที่มีการจัดการด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ ในระดับดี 3 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้แก่ มีการใช้สื่อตามเนื้อหากิจกรรมโดยเลือกสื่อตามวัยของเด็ก มีการการจัดเรียง จัดวางสื่อวางไว้ในลักษณะที่让孩子สามารถเข้าหาสื่อได้โดยตรง และมีการใช้แหล่งเรียนรู้ภายในท้องถิ่นเป็นสื่อการเรียนรู้ สำหรับหัวข้อที่มีการจัดการด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ในระดับปานกลาง 7 ข้อ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงใน 3 อันดับแรกคือ มีการนำสิ่งของเหลือใช้มาใช้เพื่อประดิษฐ์และประยุกต์ในการจัดกิจกรรม มีการผลิตสื่อการสอนร่วมกันระหว่างผู้ดูแลเด็กกับเด็กขณะทำกิจกรรม และไม่เลือกใช้สื่อที่มีราคาแพง ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของการจัดการชั้นเรียนของผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลเมืองเขลางค์นคร จังหวัดลำปาง ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้

การจัดการด้านการใช้สื่อการเรียนรู้	μ	σ	แปลผล
1. มีการผลิตสื่อการสอนร่วมกันระหว่างผู้ดูแลเด็กกับเด็กขณะทำกิจกรรม	3.25	0.59	ปานกลาง
2. ไม่ใช้สื่อสำเร็จรูปที่มีจำหน่าย ในการจัดการเรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัย	2.75	0.70	ปานกลาง
3. ไม่เลือกใช้สื่อที่มีราคาแพง	3.18	0.90	ปานกลาง
4. มีการใช้โทรทัศน์ วีดีโอ วีซีดี ดีวีดี เป็นสื่อการเรียนรู้ให้กับเด็กเป็นบางครั้ง แต่ไม่ได้ทำเป็นกิจวัตรประจำวัน	2.50	0.88	ปานกลาง
5. มีการใช้สื่อตามเนื้อหากิจกรรมโดยเลือกสื่อตามวัยของเด็ก	3.61	0.83	ดี
6. มีการนำสิ่งของเหลือใช้มาใช้เพื่อประดิษฐ์และประยุกต์ในการจัดกิจกรรม	3.36	0.56	ปานกลาง
7. สื่อที่ใช้ประกอบการจัดกิจกรรม จะไม่เป็นภาพวาด ภาพสตีกเกอร์ ภาพโปสเตอร์ต่างๆ เท่านั้น	3.11	0.83	ปานกลาง
8. มีการจัดเรียง จัดวางสื่อวางไว้ในลักษณะที่让孩子สามารถเข้าหาสื่อได้โดยตรง	3.50	0.58	ดี
9. มีการใช้แหล่งเรียนรู้ภายในท้องถิ่นเป็นสื่อการเรียนรู้	3.50	0.84	ดี
10. มีการเชิญวิทยากร/ภูมิปัญญาท้องถิ่น เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนเด็กปฐมวัย	2.79	0.96	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	3.16	0.77	ปานกลาง

2.4 การจัดการชั้นเรียนของผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลเมืองเขลางค์นคร จังหวัดลำปาง ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ พบว่าผู้ดูแลเด็กมีการจัดการชั้นเรียนด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการจัดการด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในระดับดี 6 ข้อ และระดับปานกลาง 4 ข้อ สำหรับข้อที่มีการจัดการในระดับดีที่มีค่าเฉลี่ยสูง ใน 3 อันดับแรก คือ มีการประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การสังเกตจากการปฏิบัติ จากแฟ้มสะสมงาน จากการบันทึก จัดกิจกรรมโดยเชื่อมโยงเนื้อหาเข้ากับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันของเด็ก และให้การเสริมแรงทุกครั้ง เมื่อเด็กมีพฤติกรรมที่เหมาะสม ข้อที่มีการจัดการด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ในระดับปานกลาง 4 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เด็กได้สืบค้นสำรวจตั้งคำถาม หลีกเลี่ยงการให้ดาวหรือรางวัลในการประเมินผลงานต่างๆ ของเด็กในการร่วมกิจกรรม จัดกิจกรรมเรียนรู้โดยหลีกเลี่ยงการให้เด็กคัดตัวอักษรตามรอยเส้นปะ และใช้วิธีการอื่นในการให้เด็กปฏิบัติตามมากกว่าการใช้คำสั่ง ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของการจัดการชั้นเรียนของผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลเมืองเขลางค์นคร จังหวัดลำปาง การจัดการด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้

การจัดการด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้	μ	σ	แปลผล
1. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เด็กได้สืบค้น สำรวจ ตั้งคำถาม	3.39	0.86	ปานกลาง
2. จัดกิจกรรมให้เด็กได้เล่าถึงสิ่งที่ทำ ได้ทบทวนประสบการณ์เดิม	3.68	0.82	ดี
3. จัดโอกาสให้เด็กได้เลือกทำกิจกรรมตามความสนใจ ความถนัด ความสามารถ	3.86	0.97	ดี
4. ให้การเสริมแรงทุกครั้ง เมื่อเด็กมีพฤติกรรมที่เหมาะสม	3.96	0.88	ดี
5. เลือกสื่อในการจัดประสบการณ์ที่สัมพันธ์สอดคล้องกับความสามารถของเด็ก	3.82	0.72	ดี
6. จัดกิจกรรมโดยเชื่อมโยงเนื้อหาเข้ากับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน ของเด็ก	4.07	0.60	ดี
7. จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยหลีกเลี่ยงการให้เด็กคัดตัวอักษรตามรอยเส้นปะ	3.18	1.02	ปานกลาง
8. หลีกเลี่ยงการให้ ดาวหรือรางวัลในการประเมินผลงานต่างๆ ของเด็ก ในการร่วมกิจกรรม	3.36	1.19	ปานกลาง
9. ใช้วิธีการอื่นในการให้เด็กปฏิบัติตามมากกว่าการใช้คำสั่ง	3.00	0.98	ปานกลาง
10. มีการประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่นการสังเกตจากการปฏิบัติ จากแฟ้มสะสมงาน จากการบันทึก	4.11	0.76	ดี
เฉลี่ยรวม	3.64	0.88	ดี

2.5 การจัดการชั้นเรียนของผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลเมืองเขลางค์นคร จังหวัดลำปาง ด้านการจัดการเพื่อความต่อเนื่อง พบว่าผู้ดูแลเด็ก มีการจัดการชั้นเรียนด้านการจัดการเพื่อความต่อเนื่อง ในภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการจัดการเพื่อความต่อเนื่อง อยู่ในระดับดี 6 ข้อ และระดับปานกลาง 4 ข้อ สำหรับข้อที่มีการจัดการเพื่อความต่อเนื่องในระดับดี ที่มีค่าเฉลี่ยสูงใน 3 อันดับแรก คือ มีการปรับเปลี่ยนกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอตามความสนใจของเด็ก การเข้าไปช่วยเหลือและให้คำแนะนำเมื่อเด็กต้องการความช่วยเหลือในการทำกิจกรรม และมีการใช้เทคนิคการเตรียมเด็กให้สงบโดยใช้ท่าทางเพื่อให้กิจกรรมดำเนินไปได้อย่างราบรื่น ข้อที่มีการจัดการเพื่อความต่อเนื่องในระดับปานกลาง 4 ข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย คือ การใช้กิจกรรมการเล่นกับนิ้วมือ (Finger play) เพื่อให้เด็กสนใจในกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช้คำสั่งหรือบอกให้เด็กหยุดพฤติกรรมในการควบคุมพฤติกรรมของเด็ก ไม่ใช้การว่ากล่าวตักเตือนเพื่อให้เด็กสนใจในกิจกรรม และไม่ใช้วิธีการตั้งกฎระเบียบให้เด็กปฏิบัติตามในการควบคุมพฤติกรรมของเด็ก ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการชั้นเรียนของผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลเมืองเขลางค์นคร จังหวัดลำปาง การจัดการด้านความต่อเนื่อง

การจัดการด้านการจัดการเพื่อความต่อเนื่อง	μ	σ	แปลผล
1. มีการกระตุ้น จูงใจให้เด็กเกิดความสนใจในการปฏิบัติกิจกรรม	3.86	0.80	ดี
2. มีการทำข้อตกลงร่วมกันระหว่างท่านกับเด็กเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ	3.79	0.74	ดี
3. มีการใช้เทคนิคการเตรียมเด็กให้สงบโดยการใช้ท่าทางเพื่อให้กิจกรรมดำเนินไปได้อย่างราบรื่น	3.96	0.64	ดี
4. ใช้เทคนิคการเตรียมเด็กให้สงบโดยการใช้เพลงและคำคล้องจอง เพื่อให้เด็กสนุกสนานเพลิดเพลินและเปลี่ยนอิริยาบถระหว่างทำกิจกรรม เมื่อเด็กเริ่มไม่สนใจในกิจกรรม	3.89	0.96	ดี
5. ไม่ใช้การว่ากล่าว ตักเตือน เพื่อให้เด็กสนใจในกิจกรรม	2.68	0.67	ปานกลาง
6. ใช้กิจกรรมการเล่นกับนิ้วมือ (Finger play) เพื่อให้เด็กสนใจในกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง	3.46	0.64	ปานกลาง
7. การเข้าไปช่วยเหลือ และให้คำแนะนำเมื่อเด็กต้องการความช่วยเหลือในการทำกิจกรรม	4.00	0.61	ดี
8. ไม่ใช้วิธีการตั้งกฎระเบียบให้เด็กปฏิบัติตามในการควบคุมพฤติกรรมของเด็ก	2.57	0.96	ปานกลาง
9. ไม่ใช้คำสั่งหรือบอกให้เด็กหยุดพฤติกรรมในการควบคุมพฤติกรรมของเด็ก	3.21	0.91	ปานกลาง
10. มีการปรับเปลี่ยนกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอตามความสนใจของเด็ก	4.14	0.76	ดี
เฉลี่ยรวม	3.56	0.77	ดี

2.6 การจัดการชั้นเรียนของผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลเมืองเขลางค์นคร จังหวัดลำปาง ด้านการจัดการกับความขัดแย้ง พบว่า ผู้ดูแลเด็ก มีการจัดการชั้นเรียนด้านการจัดการกับความขัดแย้ง ในภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีการจัดการในชั้นเรียนด้านการจัดการความขัดแย้งในระดับดี 7 ข้อ และระดับปานกลาง 3 ข้อ สำหรับข้อที่มีการจัดการในระดับดี ที่มีค่าเฉลี่ยสูงใน 3 อันดับแรก คือ มีอารมณ์มั่นคงสม่ำเสมอในการดูแลร่างกายและอารมณ์ของเด็ก มีการเตรียมการในห้องเรียนโดยการจัดห้องเรียนล่วงหน้าก่อนเด็กมาเข้าห้องเรียนและเตรียมให้เด็กมีส่วนร่วมกิจกรรมต่างๆ และมีการให้เด็กได้บอกความรู้สึก เล่าปัญหา และทดลองวิธีในการแก้ปัญหาเมื่อเกิดความขัดแย้ง ในระดับปานกลาง 3 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ย คือ มีการเสนอทางเลือกให้เด็กปฏิบัติด้วยความพึงพอใจและเต็มใจ เมื่อเด็กไม่ยอมปฏิบัติตาม มีการสนับสนุนพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของเด็กโดยการให้รางวัล และไม่ใช้การว่ากล่าวตักเตือนในการหยุดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็กทุกครั้ง ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการชั้นเรียนของผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลเมืองเขลางค์นคร จังหวัดลำปาง การจัดการกับความขัดแย้ง

การจัดการด้านการจัดการกับความขัดแย้ง	μ	σ	แปลผล
1. มีการเตรียมการในห้องเรียนโดยการจัดห้องเรียนล่วงหน้าก่อนเด็กมาเข้าห้องเรียนและเตรียมให้เด็กมีส่วนร่วมกิจกรรมต่างๆ	4.04	0.84	ดี
2. มีกฎหรือข้อตกลงของชั้นเรียนที่เปิดโอกาสให้เด็กสามารถควบคุมตนเองให้มากที่สุด โดยการให้เด็กมีส่วนในการกำหนดข้อตกลง	3.91	0.72	ดี
3. มีการเตือนเด็กล่วงหน้าและใช้เวลาเด็กสำหรับการทำกิจกรรมที่กำลังปฏิบัติอยู่ก่อนเปลี่ยนกิจกรรมใหม่	3.75	0.80	ดี
4. มีการเสนอทางเลือกให้เด็กปฏิบัติด้วยความพึงพอใจและเต็มใจ เมื่อเด็กไม่ยอมปฏิบัติตาม	3.32	0.72	ปานกลาง
5. มีอารมณ์มั่นคง สม่ำเสมอ ในการดูแลร่างกายและอารมณ์ของเด็ก	4.07	0.98	ดี
6. มีการสนับสนุนพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของเด็กโดยการให้รางวัล	2.64	0.95	ปานกลาง
7. ไม่ใช้การว่ากล่าวตักเตือนในการหยุดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ของเด็กทุกครั้ง	2.57	0.88	ปานกลาง
8. มีการบอกให้เด็กรู้ถึง ผลการกระทำของตนเอง เมื่อทำผิดวินัย	3.82	0.90	ดี
9. มีการตอบสนองต่อความรู้สึกของเด็กโดยการสบตาและใช้น้ำเสียงที่นุ่มนวล	3.89	0.99	ดี
10. มีการให้เด็กได้บอกความรู้สึก เล่าปัญหา และทดลองวิธีในการแก้ปัญหาเมื่อเกิดความขัดแย้ง	4.04	0.64	ดี
เฉลี่ยรวม	3.60	0.84	ดี

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และจำแนกการอภิปรายดังนี้

1. การจัดการชั้นเรียนของผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลเมืองเขลางค์นคร จังหวัดลำปาง ในภาพรวมมีการจัดการชั้นเรียน อยู่ในระดับดี ซึ่งสามารถอภิปรายได้ว่า ผู้ดูแลเด็กในแต่ละแห่งนั้นตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการชั้นเรียนเป็นอย่างมาก ทั้งทางด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ ด้านการจัดการเพื่อความต่อเนื่อง ด้านการจัดการกับความขัดแย้ง ซึ่งผู้ดูแลเด็กมีการทุ่มเทพลัง ความคิดและความสามารถในการบริหารจัดการชั้นเรียนให้ดียิ่งขึ้น อาจเป็นเพราะผู้บริหารเทศบาลเมืองเขลางค์นคร ถือว่าผู้ดูแลเด็กเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมจัดการศึกษาของเทศบาลเมืองเขลางค์นครเป็นอย่างมากทางศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจัดส่งผู้ดูแลเด็กเข้ารับการอบรมให้มีความรู้และเทคนิคใหม่ๆ สม่ำเสมอ จึงทำให้ผู้ดูแลเด็กมีความกระตือรือร้นหมั่นฝึกฝนพัฒนาดตนเอง และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ได้จากการฝึกอบรมดังกล่าวที่สำคัญที่เชื่อว่า มนุษย์มีศักยภาพในการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัว โดยใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ สร้างความหมายของประสบการณ์ใหม่เป็นพื้นฐานที่จะนำไปสู่การปฏิบัติต่อไป (สุมาลี ชัยเจริญ, อนุชา โสมาบุตรและอิศรา ก้านจักร. 2550 : 5)

1.1 การจัดการด้านการจัดสภาพแวดล้อม ผลการวิจัย พบว่า ลักษณะทางกายภาพภายในห้องเรียนรวมทั้ง สื่อวัสดุ อุปกรณ์ในห้องเรียน มีความครอบคลุมจะส่งผลและพัฒนการเรียนรู้ของเด็ก ได้แก่การจัดเป็นสัดส่วนของห้องเรียน การจัดบรรยากาศในห้องเรียน ผู้ดูแลเด็กมีการจัดการชั้นเรียนด้านการจัดสภาพแวดล้อม ในภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในระดับดี ที่มีค่าเฉลี่ยสูง คือ การจัดให้มีพื้นที่ว่างสำหรับนั่งทำงานกับพื้น

จัดให้ห้องเรียนสะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ และอากาศถ่ายเทได้สะดวก การจัดให้มีพื้นที่สำหรับเก็บอุปกรณ์ของครูหรือผู้เลี้ยงดูเด็กและของเด็ก อย่างชัดเจน และการจัดเก็บของเล่นหรืออุปกรณ์อยู่ในที่เด็กเอื้อมหยิบได้ถึงและนำมาเล่นและเก็บเองได้ และ มีการใช้ห้องเรียนอย่างเหมาะสม และมีการดูแล บำรุงรักษาเป็นอย่างดี ซึ่งอภิปรายได้ว่า ผู้ดูแลเด็กมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัยเพราะเคยได้รับการอบรมในเรื่องการจัดสภาพแวดล้อมและปฏิบัติตามคู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (สำหรับเด็กอายุ 3 – 5 ปี)(2551 : 97 – 98) ที่เสนอแนะให้จัดสภาพแวดล้อมโดยคำนึงถึง ความสะอาด ความปลอดภัย ความมีอิสระอย่างมีขอบเขตในการเล่น ความสะดวกในการทำกิจกรรม ความพร้อมของอาคารสถานที่ ความเพียงพอเหมาะสมของสื่อและเครื่องเล่นและเครื่องเล่นและบรรยากาศในการเรียนรู้ การจัดที่เล่นและมุมประสบการณ์ จึงทำให้ผู้ดูแลเด็กมีการจัดการสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับดี

1.2 การจัดการด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ดูแลเด็ก มีการจัดการด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการจัดการชั้นเรียนด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ในระดับดี เพียง 3 ข้อ คือ การใช้สื่อตามเนื้อหากิจกรรมโดยเลือกสื่อตามวัยของเด็ก มีการจัดเรียง จัดวางสื่อวางไว้ในลักษณะ ที่ให้เด็กสามารถเข้าหาสื่อได้โดยตรง และใช้แหล่งเรียนรู้ภายในท้องถิ่นเป็นสื่อการเรียนรู้ และมีระดับปานกลาง คือ การนำสิ่งของเหลือใช้มาใช้เพื่อประดิษฐ์และประยุกต์ในการจัดกิจกรรม มีการผลิตสื่อการสอนร่วมกันระหว่างผู้ดูแลเด็กกับเด็กขณะทำกิจกรรม และไม่เลือกใช้สื่อราคาแพงในการจัดกิจกรรม ซึ่งอภิปรายได้ว่า ผู้ดูแลเด็ก มีความรู้ ความเข้าใจในด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ไม่เพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การผลิตและการเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสมกับเด็กปฐมวัย จึงได้มีการใช้สื่อสำเร็จรูป และการใช้โทรทัศน์ วีดีโอ วีซีดี ดีวีดี บ่อยครั้ง ตลอดจนสื่อเหล่านั้นอาจสะดวกและง่ายต่อการจัดหา แต่อย่างไรก็ตามควรมีการให้ความรู้ในการเลือกและผลิตสื่อ เพื่อเสริมเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยผู้ดูแลเด็กต้องรู้ถึงประสิทธิภาพของสื่อแต่ละชนิดที่จะใช้ในการจัดสภาพแวดล้อมอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับ จิตตินันท์ เดชะคุปต์ (2548 : 69 - 71) กล่าวว่า ไม่เห็นด้วยกับการใช้ ของเล่นและสื่อพัฒนาการที่มีราคาแพงหรือผลิตจากต่างประเทศ ของเล่นที่มีคุณภาพเป็นของเล่นที่ทำจากวัสดุที่ปลอดภัยต่อเด็กทั้งในลักษณะของผิวสัมผัส สีไม่เป็นพิษ รวมทั้งเป็นสิ่งของที่เหมาะสมกับพัฒนาการตามวัยของเด็ก

1.3การจัดการด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ผลการวิจัยพบว่าผู้ดูแลเด็กมีการจัดการด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ดูแลเด็กมีการจัดการในระดับดี คือ มีการประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย จัดกิจกรรมโดยเชื่อมโยงเนื้อหาเข้ากับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันของเด็ก และให้การเสริมแรงทุกครั้ง เมื่อเด็กมีพฤติกรรมที่เหมาะสม จัดกิจกรรมให้เด็กได้เลือกทำกิจกรรมตามความสนใจ ความถนัด ความสามารถ ซึ่งสามารถอภิปรายได้ว่า การที่ผู้ดูแลเด็กมีความรู้ ความเข้าใจในด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้นั้นน่าจะเป็นผลมาจากการได้รับการพัฒนาตนเอง โดยเข้าอบรมอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ ตลอดจน ผู้ดูแลเด็กส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย จึงทำให้ผู้ดูแลเด็กจัดกิจกรรมให้เหมาะสม หลากหลาย ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ เช่น การเล่านิทาน ร้องเพลง และสอดแทรกข้อคำถาม โดยเปิดโอกาสให้แสดงออกส่วนบางกิจกรรมมีการเชื่อมโยงเนื้อหาเข้ากับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน ซึ่งการปฏิบัติดังกล่าวสอดคล้องกับ กุลยา ตันติผลาชีวะ (2545 : 14-17) ซึ่งกล่าวว่า แนวทาง การจัดประสบการณ์และกิจกรรมเอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก ซึ่งใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม และต้องสนใจ มีโอกาสลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง และมีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เน้นกระบวนการคิด และริเริ่มความคิดสร้างสรรค์

ผลการวิจัยยังพบว่า การจัดการชั้นเรียนด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ใน 3 ข้อ ต่อไปนี้ คือ การหลีกเลี่ยงการให้ดาว หรือรางวัล ในการประเมินผลงานต่างๆ ของเด็ก การหลีกเลี่ยงการให้เด็กคัดตัวอักษรตามรอยประ และการใช้

วิธีอื่นในการให้เด็กปฏิบัติตาม มากกว่าการใช้คำสั่งหรือขู่แนะนำ ผู้ดูแลเด็กยังมีการบริหารจัดการชั้นเรียนในระดับปานกลาง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้ดูแลเด็ก ยังขาดความเข้าใจ การปฏิบัติที่ถูกต้องในประเด็นการพัฒนาเด็กปฐมวัยบางเรื่อง กล่าวคือ การประเมินผลงานของเด็ก ควรเป็นการประเมินตามสภาพจริง ประเมินผลพัฒนาการของเด็กแต่ละคน เป็นการประเมินผลความเปลี่ยนแปลง หรือการพัฒนา ไม่ควรนำผลงานของเด็กเปรียบเทียบกัน ขณะเดียวกันการฝึกเด็กคัดตัวอักษรตามรอยประ ไม่ได้เป็นวิธีการที่เหมาะสม ในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ซึ่ง กุลยา ตันติผลาชีวะ (2545 : 65) ได้กล่าวว่า การศึกษาปฐมวัยเป็นการจัดการศึกษาให้เด็ก 6 ขวบแรก เป็นการจัดการศึกษาเพื่อการดูแล และเสริมสร้างให้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ ด้วยการเรียนรู้ที่ถูกต้องชัดเจน ลักษณะการจัดประสบการณ์มุ่งจัดเฉพาะการพัฒนาเด็กให้ตรงกับความต้องการและความสนใจ และสร้างความพร้อมให้เด็กเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ

1.4 การจัดการด้านการจัดการเพื่อความต่อเนื่อง ผลการวิจัยพบว่า ผู้ดูแลเด็กมีการจัดการด้านการจัดการเพื่อความต่อเนื่อง ในภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ดูแลเด็กมีการจัดการในระดับดี คือ มีการปรับเปลี่ยนกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอตามความสนใจของเด็ก มีการไปช่วยเหลือและให้คำแนะนำเมื่อเด็กต้องการความช่วยเหลือในการทำกิจกรรม มีการใช้เทคนิคการเตรียมเด็กให้สงบด้วยการใช้วิธีต่างๆ เช่น การใช้ท่าทาง การใช้คำคล้องจอง เพลง และการเล่นกับนิ้วมือ ตลอดจนมีการกระตุ้น จูงใจ ให้เด็กเกิดความสนใจในการปฏิบัติกิจกรรม ซึ่งอภิปรายได้ว่า ผู้ดูแลเด็กมีความเข้าใจและมีวิธีการ ในการจัดการเพื่อความต่อเนื่องที่สอดคล้องกับพัฒนาการและลักษณะเฉพาะของเด็กปฐมวัย

1.5 การจัดการด้านการจัดการกับความขัดแย้ง ผลการวิจัยพบว่า ผู้ดูแลเด็กมีการจัดการด้านการจัดการกับความขัดแย้ง ในภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าผู้ดูแลเด็ก มีการจัดการด้านการจัดการกับความขัดแย้ง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี คือ มีอารมณ์มั่นคง สม่ำเสมอในการดูแลร่างกายและอารมณ์ของเด็ก ในการแก้ปัญหาความขัดแย้งจะให้เด็กได้บอกความรู้สึก เล่าปัญหาและ และทดลองวิธีการในการแก้ปัญหา มีการเตรียมการในห้องเรียนโดยการจัดห้องเรียนล่วงหน้าก่อนเด็กมาเข้าห้องเรียนและเตรียมให้เด็กมีส่วนร่วมกิจกรรมต่างๆ ตอบสนองต่อความรู้สึกของเด็กโดยการสบตาและใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ซึ่งอภิปรายได้ว่า ผู้ดูแลเด็กมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กในลักษณะที่ดี จะเน้นบรรยากาศทางด้านจิตใจ ซึ่งมีความสำคัญต่อการจัดการในชั้นเรียนและต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ จึงทำให้ผู้ดูแลเด็กมีการจัดการกับความขัดแย้งอยู่ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับ หรรษา นิลเชียร (2535 : 33) ที่กล่าวว่า เจตคติที่ดีต่อกันระหว่างครูและเด็กเป็นพื้นฐานสำคัญของการสอน สนับสนุนให้ครูมีความสัมพันธ์กับเด็กด้วยความจริงใจ ครูตระหนักและยอมรับถึงความรู้สึกของตนเอง และยินดีที่แสดงความรู้สึกนั้นต่อเด็ก นอกจากนี้ ครูก็ควรจะตระหนักต่อความรู้สึกของเด็กด้วย ซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจที่ดีต่อกัน

ข้อเสนอแนะในการนำผลงานวิจัยไปใช้

1. เป็นข้อมูลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงลักษณะการจัดการชั้นเรียนของผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลเมืองเขลางค์นคร จังหวัดลำปาง
2. เป็นข้อมูลให้ เทศบาลเมืองเขลางค์นคร จังหวัดลำปาง ได้นำไปส่งเสริม สนับสนุนและสร้างความเข้าใจเพิ่มเติมแก่ผู้ดูแลเด็ก ในการจัดการชั้นเรียนด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ เนื่องจากผลการวิจัยในด้านนี้มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
3. ส่งเสริมให้สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ให้ความสำคัญและใส่ใจกับ การจัดการชั้นเรียนของผู้ดูแลเด็ก ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ด้านการจัดการเพื่อความต่อเนื่อง และด้านการจัดการกับความขัดแย้ง ในการพัฒนาในศูนย์เด็กเล็กอย่างต่อเนื่องเพราะจากผลงานการวิจัยในภาพรวมพบว่าการปฏิบัติในระดับดี

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยในลักษณะเดียวกันของสังกัดต่างๆ เพื่อเป็นการศึกษาเปรียบเทียบ
2. ควรศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร และผู้ปกครอง ที่มีต่อการจัดการศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของผู้ดูแลเด็กกับการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในด้านต่างๆ ของเด็กปฐมวัย

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). ห้องเรียนสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: สถาบันแปลหนังสือ กรมวิชาการ.
- (2551). คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 (สำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2551). รูปแบบการเรียนการสอนปฐมวัย. กรุงเทพฯ: บริษัทเคดีสันเพรสโปรดักส์ จำกัด.
- (2545). การจัดการศึกษาสำหรับเด็กวัยเตาะแตะ. วารสารการศึกษาปฐมวัย 6, 3 (กรกฎาคม) : 65.
- จิตตินันท์ เดชะคุปต์ (2548). “พัฒนาการและการเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัย” ใน ประมวลสาระชุดวิชา
หลักการและแนวคิดทางการปฐมวัยศึกษา หน่วยที่ 5 หน้า 2-96, นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- จิระพันธ์ พูลพัฒน์. (2548). ความเข้าใจสำคัญเพื่อการทำงานกับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพมหานคร :
สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- ชาญชัย อาจิมสมาจาร. (2544). บรรยาการในชั้นเรียนและการจูงใจนักเรียน. วารสารวิชาการ. 4,4 (เมษายน) : 43.
- ชาติชาย พัทธกษณาคม. (2544). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาปริยัติธรรมและจริยศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- ปราณี สาระจิตต์. (2537). การจัดการในชั้นเรียนสำหรับครูอนุบาล. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(การบริหารการศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2545). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมเนจเม้นท์.
- รวิวรรณ ชินตระกูล. (2548). การศึกษากระบวนการสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง.
- ราศรี ทองสวัสดิ์. (2537). การจัดประสบการณ์เพื่อฝึกทักษะทางภาษาแก่เด็กปฐมวัย. ใน เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาการ
เสริมประสบการณ์ชีวิตระดับปฐมวัยศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สหมิตร.
- วชิราพร คำคล้าย (2551). ศึกษาการจัดการชั้นเรียนของครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1.
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สุมาลี ชัยเจริญ อนุชา โสมา บุตร และอิศรา ก้านจักร. (2550). ปรัชญาแห่งความรู้ (Epistemology) : จากปรัชญา
สู่การปฏิบัติ. วารสารเทคโนโลยีทางปัญญา ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2550). คลังน่านวิทยา.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2548). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิชาวิทยาศาสตร์ ระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น โดยการสังเคราะห์งานวิจัยปีการศึกษา 2518-2543.
วารสารการวิจัยการศึกษา. 17(1-6): 14-2.
- หรรษา นิลวิเชียร. (2535). หลักสูตรแนวคิดการจัดการศึกษาปฐมวัย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อรพรรณ รัตนวงศ์ (2551). การศึกษาการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบล
จังหวัดนครนายก. ปริญญานิพนธ์ กศบ.(การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- อุทุมพร พรายอินทร์. (2542). การศึกษาการจัดการชั้นเรียนของครูอนุบาลในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ .
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Kayed.M.Salameh.(2010). Classroom Management Skill. among Beginning teachers in Jordan; Preparation
and Preformance. International of Applied Educational Studies TJAES. Vol.10 No 1. Pg.No48
- Clasissa Rosas And Mary West (2007). Teachers Beliefs about Classroom Management Pre-Service and
In service Teachers Beliefs about classroom Management. International of Applied Educational
Studies – IJAES Vol.5 No.1 Pg. No.55